

A NYÍREGYHÁZI
EGYHÁZMEGYE
ZARÁNDOKLATOT
HIRDETETT
MÁJUS ELSEJÉRE
SAJÓPÁLFALÁRA,
AZ OTTANI
ISTENSZÜLŐ-KÉP
KÖNNYEZÉSÉNEK
300. ÉVFORDULÓJA
ALKALMÁBÓL

OROSZNÉ OBBÁGY RITA

Máriától Máriaához

AHOGYAN NAPJAINKBAN MEGSZOKOTT, LEGTÖBBEN AUTÓBUSZOKKAL ÉS SZEMÉLYAUTÓKKAL KÉSZÜLTEK SAJÓPÁLFALÁRA UTAZNI. MAROKNYI CSAPATUNK AZONBAN ELHATÁROZTA, HOGY GYALOGOSAN ZARÁNDOKOL MÁRIÁTÓL MÁRIÁHOZ, AZAZ MÁRIAPÓCSRÓL SAJÓPÁLFALÁRA. EZ NÉGY NAPBA FÉRT BELE, NAPI KÖRÜLBELÜL HARMINC KILOMÉTER MEGTÉTELE MELLETT.

Elindulunk Máriapócsról

Minden keresztnél imádkoztunk

Jó hosszú

Elénk jöttek a sajópálfalaiak

Aprilis 27-én indultunk. A kegytemplomban reggel fél nyolckor imaórát végeztünk, ahogy más hétköznapi napokon is. A folytatás azonban nem volt szokványos: kilencen négy napos gyaloglásra vállalkoztunk. Az Úr áldását Ábel atya közvetítette, aki maga is gyalogolt egy darabon velünk. A kormányzó atyával este Nyíregyházán a templomban, majd közös vacsorán és beszélgetésen is együtt töltöttünk egy kis időt. Utóbbi arra nyújtott lehetőséget, hogy a záródokok egymásra bizzák a szívükben hozott embereket, örömeiket, nehézségeiket.

Az emmauszi tanítványok szegődtek útítársul: Orosz István atya minden reggel ehhez a szentírás-i részhez adott elmélkednivalót számunkra.

A történethez kapcsolódóan csütörtökön arról beszélgettünk, milyen úton vagyunk, miért kerekedtünk fel. Pénteken magunkba néztünk: vajon milyen dolgok miatt van „tartóztatva a szemünk”, mi miatt nem ismerjük fel Krisztust? Szombatunk a találkozásokról szólt, amelyek segítik, segíthetik ezt a felismerést. Szóba kerültek személyek, filmek – nagyon jó volt beszélgetni. Végül, amikor vasárnap megérkeztünk Pálfalára, az Eucharisztia-áról, illetve a bűnbánat szentségéről, e szentségekhez való viszonyunkról volt szó. Addigra már úgy tudtunk megnyílni egymás előtt, mint egy igazi közösség.

Gyaloglás közben sokat beszélgettünk, énekelünk, imádkoztunk. Ezeket egy-egy dolog meg-

szakította, például hirtelen fékező autó, amiből kiszóltak: „Van vizük?”, átkelés a kompon, áthadlás lakott településeken, ahol többször beszélgetésbe elegyedtünk a helyiekkel, és a szíves vendéglátások. Utóbbi külön is köszönjük, hiszen pihenésre, ételre is szüksége volt a csapatnak, hogy az erős fizikai megterhelés a lelki élményeket szolgálhassa.

Csodaként éltük meg, hogy a tapasztaltak köszönőviszonyban sem voltak az időjárás-előrejelzéssel, egyszer sem áztunk el.

A délelőtti Szent Liturgia koronázta meg erőfeszítésünket. A Szent Liturgiát Atanáz püspök, Ábel apostoli kormányzó és Kurt Burnette, az Amerikai Egyesült Államokban található passaici eparchia püspöke vezette. Körülöttük majd' negyven áldozópap és sok száz hívő ünnepelte az Eucharisztia-át. Közben a templom körül több pap a bűnbánat szentségével állt a kedves testvérek rendelkezésére.

Örömmel vettük, hogy Máriapócsról egy társunk kerékpárral, több százan pedig autóbusszokkal, személyautókkal, motorokkal érkeztek az egyházmegye területéről – az elfogyasztott gulyás mennyisége alapján –, a helyiek szerint összesen minimum hétszázötvenen!

Legyen mindezért áldott az Úr!

Kállósemjéni kereszt

Már látszik a torony